

**FODBOLD
TVILLINGERNE**

Store ambitioner

SKREVET AF MÅNS GAHRTON

ILLUSTRERET AF KRISTIAN ESKILD JENSEN

OVERSAT AF KIM LANGER

★ ★
Alvilda
★

En bold flyver gennem luften. Først ser det ud, som om den vil gå ind helt oppe i målhjørnet, men så skruer den udad og rammer stolpen.

”Haha, du brændte!” råber Putte.

”Sjovt,” mumler Konrad og skuler til Putte.

De fodboldtossede tvillinger Kim og Konrad holder straffesparkskonkurrence med lillebror Putte og deres mor, Louise. Kim står på mål, og Louise sparker det næste straffe. Det sidder ude ved venstre stolpe, men Kim er på plads og redder bolden med fingerspidserne.

Putte går frem, for nu er det hans tur til at sparke. Han lægger bolden én meter foran Kim.

”Han må da ikke stå så tæt på!” råber Konrad.

”Årh, pyt, han er jo så lille!” griner Louise.

Putte sparker bolden i mål til højre for Kim. Hun når slet ikke at reagere.

”JAAA!” jubler Putte. ”Jeg er den bedste!”

Kim og Konrad himler med øjnene.

Om aftenen træner Konrad sammen med Møllebakken Kickers, og her er det ham, der er den bedste. Driblerne lykkes, og alle hans skud går i mål.

”Det var vist sjovt at spille i dag?” siger Jenny efter træningen.

”Det er altid sjovt at spille fodbold,” svarer Konrad.

Så griner han.

”Men det var endnu sjovere i dag.”

På vej hjem fra klubben møder Konrad Kim. Hun skal til målmandstræning hos Mario, verdens bedste målmandstræner. Eller det synes Kim i hvert fald, at han er, selvom hun aldrig har haft andre end ham.

”Hyg dig!” råber Konrad.

”Det skal jeg nok!” råber Kim.

På vej hjem gennem parken går Konrad og jonglerer med sin lille bold. Han er oppe på 53 jongleringer, uden at den har rørt jorden. Men så kikser det, fordi han er lige ved at snuble over en hund.

”Nej!” råber Konrad.

”Vov! Vov!” bjæffer hunden.

Konrad og Kim bor tæt på sportspladsen. Det er dejligt. Hvis de går den lige vej, tager det otte minutter at komme derover. Men når Konrad skal til træning, tager det aldrig mere end fem minutter. Han kommer næsten altid lidt for sent ud ad døren, og så må han løbe for at nå det.

På hjemvejen plejer han at jonglere. Så tager det selvfølgelig heller ikke otte minutter. Somme tider er han så længe om det, at Louise spekulerer på, om han er faret vild.

